

Af *Glistrup* (FP) til ministeren for skatter og afgifter (4/5 77):

»Hvormange mand-år og kroner kostede administrationen af indkomst- og formuebeskatningen i 1976?«

(Spm. nr. 169).

Begrundelse.

Udgifterne til offentlig administration af de nugældende skattelove har nu nået så enorme højder, at det må anses for en samfundsopgave virkelig at få belyst de forhold og udgifter, som knytter sig til hele skattevæsenet. Forhåbentlig vil svaret derfor blive udførligt og specificeret og dække alle forgreninger inden for det offentlige, statsligt som kommunalt, og såvel ligning, edb-arbejde, opkrævning og politiarbejde som retsvæsen og anden klagesagsbehandling og tvangsfuldbyrdelse.

Når spørgsmålet om udgifterne til skattesager beregnes, skal der imidlertid ikke alene henses til den offentlige sektor. Hele spørgsmålet skal betragtes som en helhed. Hvad koster det samfundet at administrere skatter?

Selv om svaret nok må blive noget skønmæssigt, hvad den private sektor angår, er det dog påkrævet at få så udførlig en redegørelse som muligt fra ministeren vedrørende omfanget af det arbejde, der er affødt af indkomst- og formueskatteordningen på skatteydernes side – herunder arbejde for skatteyderne selv og deres medhjælpere, bogholdere, revisorer, jurister osv. – fra den grundlæggende produktion og indsamling af bilag over bogføring, forberedelse og udfyldelse af selvangivelse med bilag og torskogilder, og op til den sidste krone er betalt i henhold til højesterets domme i skattesager.

Minister for skatter og afgifter *Kampmanns* svar (13/5 77):

Der foreligger ikke tal, som gør det muligt nøjagtigt at oplyse, hvor mange personer der inden for hele det offentlige område er beskæftiget med administrationen af de direkte personlige skatter. Denne usikkerhed, som også gør sig gældende for udgifternes vedkommende, skyldes bl. a., at det ikke er muligt i kommunerne entydigt at udskille det personale, som helt eller delvis er beskæftiget med opgaver vedrørende indkomst- og formuebeskatningen. Forklaringen herpå er, at det er overladt til de enkelte kommuner at indrette og

organisere hele den kommunale forvaltning på den måde, som man i kommunen ud fra indbyggertal og andre lokale forhold finder mest hensigtsmæssig.

I alle kommuner er der opbygget en skatteforvaltning, men de opgaver, der er henlagt til denne forvaltningsgren, er langt fra de samme i alle kommuner. I alle kommuner er det dog således, at ligningsopgaver varetages af skatteforvaltningen, mens f. eks. opkrævningen af restancer vedrørende indkomst- og formueskatter ofte er henlagt til kommunens økonomiske forvaltning. Omvendt er det ikke ualmindeligt, at skatteforvaltningen udfører opgaver, som kun har en løsere tilknytning til administrationen af indkomst- og formuebeskatningen. Som eksempel på opgaver af denne art kan nævnes ejendomsbeskatningen, folkeregisterførelse og udbetaling af boligsikringsydelse.

Ud fra materiale, udarbejdet af det af finansministeren den 6. december 1972 nedsatte udvalg om det lokale ligningsvæsen, kan det til belysning af det efterspurgte personale tal oplyses, at personalet i de lokale kommunale skatteadministrationer omfatter ca. 8.000 ansatte.

Inden for den statslige skatteforvaltning er der for tiden ansat ca. 2.000 personer. Heri er medregnet personer, som fortrinsvis er beskæftiget med ejendomsbeskatning, arve- og gaveafgift, stempelafgift m. m.

Driftsudgifterne til hele den offentlige skatteadministration anslås til en størrelsesorden af 1,2 mia. kr. om året, hvoraf staten afholdt i alt ca. 450 mill. kr. i finansåret 1976-77. Den overvejende del af udgifterne er lønninger, medens den næststørste post er edb-udgifter.

Det er ikke muligt at oplyse størrelsesordenen af de udgifter, som indkomst- og formuebeskatningen giver anledning til inden for politi og retsvæsen.

For så vidt angår den private sektor er det ikke muligt at skønne forsvarligt over det merarbejde, som kildekatteopkrævningen, regnskabsførelse og udfyldelse af selvangivelse m. v. giver anledning til.

Selv om man kendte de erhvervsdrivendes udgifter til f. eks. den løbende regnskabsførelse og udarbejdelse af årsregnskab, ville der næppe være megen vejledning at hente i et sådant tal, idet de erhvervsdrivende fører regnskab også af hensyn til sig selv og for at op-